

Departe, foarte departe, în Laponia finlandeză, în țara aurorii boreale și a terurilor fără soare, într-un loc neumblat și pustiu, se înalță muntele Korvatunturi. La poalele acestui munte se află un sat cu totul neobișnuit, cu ateliere, grajduri și case roșii. În sat poți găsi chiar și un aeroport adevărat.

Satul se află atât de departe de așezările oamenilor, încât nu s-a pomenit să-l fi văzut vreodată cineva, în afară de câțiva moșnegi laponi rătăciți din drumul lor. Dar, de bună seamă, nu mulți le-au crezut spusele. Cine oare să fi ridicat un sat într-un asemenea loc? Ei, cine altul decât Moș Crăciun?

Copiii spiridușilor merg la școală ca și copiii oamenilor. Și ei învață să citească, să cânte, să scrie, să socotească sau să deseneze.

Zoologia este materia preferată a celor mai mulți dintre ei, ceea ce nu-i de mirare, căci la Korvatunturi animalele sunt atât de blânde, încât te poți ușor uita și în gura lupului ca să-i numeri dinții, dacă vrei.

Învățătorul dă o atenție deosebită lecțiilor de geografie. Pentru că un spiriduș trebuie să știe unde se află Canada sau Islanda, România sau Japonia, Brazilia sau Australia.

Copiii spiridușilor au mai multe ore de lucru manual decât copiii obișnuiți, iar învățătorii lor sunt măeștri neîntrecuți la confecționat obiecte ingenioase și frumos meșteșugite. Cele mai izbutite dintre ele ajung adesea în sacul cu daruri al Moșului.

La Korvatunturi sunt ateliere de tâmplărie, de vopsitorie, de croitorie, de ceramică și multe altele...

Din atelierul de tâmplărie se aude mereu o gălăgie grozavă. Fierăstraiele z bârnăie, ciocanele bat, strungurile vâjăie și rumegușul zboară peste tot. Mănuile pricepute ale spiridușilor meșteresc orice, de la mărgele la căluți de lemn. Trebuie să fie foarte atenți în atelier, deoarece unele mașinării sunt destul de periculoase.

La tipografia din Korvatunturi, la o mașină uriașă, se tipăresc tot felul de cărți, albume, enciclopedii, cutii de jucării, jocuri și chiar caiete de școală.

Celalți spiriduși răd de degetele negre ale spiridușilor tipografi și mai ales de obiceiul lor caraghios de a-și împleți bărbile sau de a și le lega peste cap. Dar, vedeți voi, asta nu-i răcidecum un moft: barba lungă ar putea ușor să se prindă în mașina de tipărit sau să se înmoaie în butoiul cu cerneală.

Din ateliere, toate lucrurile sunt transportate în depozite uriașe. Acolo sunt cutii întregi cu roți de mașini, picioare de păpuși și tot felul de alte piese pentru jucării. Și, pe măsură ce lunile trec, din ce în ce mai multe jucării se adună pe rafturi.

Spiridușii de la depozit sunt mereu ocupați și fac socoteli peste socoteli. Sunt destule cărucioare pentru păpuși? Avem destui ursuleți?

În zilele cu mare zor, spiridușii-copii nu mai au voie în depozitul de jucării. Lor le-ar plăcea să se joace aici tot timpul, dar cine-ar mai putea lucra în zarva lor?

Împachetarea cadourilor este o sărbătoare la care iau parte toți cei din Korvatunturi. Săliile se umplu de colinde și de veselie, iar din depozitele arhipline spiridușii cără neconterit jucării spre mesele de împachetat.

Spiridușii se uită în registru, să vadă ce fel de cadouri trebuie trimise fiecărui copil anul acesta. La sfârșit, peste tot e plin de atâtea pachete frumoase, că de-abia te mai poți strecura printre ele.

Sunt atât de mulți copii și atât de multe dorințe! Dar, cu siguranță, fiecare copil își va primi cadoul. Moș Crăciun nu uită pe nimeni.

Avioanele, fără de care Moș Crăciun nu ar mai face față în ziua de azi, sunt alimentate cu combustibil și verificate, iar apoi începe încărcarea cadourilor.

Primele două avioane sunt încărcate cu pachetele care merg spre Africa și America, al treilea cu cadourile pentru Europa, iar al patrulea își va duce încărcătura hăt departe, până în Asia și Australia.

Mai sunt doar câteva zile până la Crăciun. Săriile sunt scoase afară, hamurile pentru reni sunt pregătite, iar clopoșei sunt lustruiți. Hainele și ciubotele de sărbătoare ale spiridușilor sunt coborâte din pod și curățate.

Seara de Ajun se transformă în noapte când Moș Crăciun și spiridușii lui ajung în ținuturi în care copiii și părinții sunt cufundați în somn, cu ușile încuiate. Aici e obiceiul ca spiridușii și Moș Crăciun să intre în casă pe horn.

Spiridușii lasă cadourile în ciorapii agățați de marginea sobei sau sub brad. Acolo le găsec oamenii dimineața, când se trezesc. Atunci nu se mai vede nici urmă de spiriduși, decât poate câțiva bulgărași de zăpadă aduși de ciubotele lor.

Sunt foarte multe case și, înainte ca spiridușii să treacă pe la toate, apucă să golească o mulțime de termosuri cu suc și cacao cu lapte, dintre cele pe care le-au luat de acasă.

Oare cum reușește Moș Crăciun să treacă prin atâtea locuri? Asta nu pot înțelege nici chiar cei mai blânzni și mai înțelepți spiriduși de la Korvatunturi, iar Moșul nu le-a explicat niciodată. „Este farmecul Crăciunului”, spune el surâzând.

